

Háborúzzunk-e német vagy francia nyomásra az oroszokkal?

2024 március 18. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

A német birodalmi célokba sohasem fért bele Magyarország létezése.

Az elmúlt b? száz évben kétszer keveredtünk háborúba az oroszokkal német nyomásra, eufemisztikusan fogalmazva, német szövetségben. A háború nem volt az érdekünk, számunkra egyik esetben sem jelentett volna el?nyöket az sem, ha gy?znek a németek. S?t, mindkét esetben végül úgy jártunk volna, mint a vesztes oroszok, beolvasztás, elnémetesítés lett volna a sorsunk a Monarchiában vagy náci gy?zelem esetén végül is valószín?leg repatriáltak volna bennünket az ?shazába, de nem biztos hogy odaért volna valaki is közülünk.

A német birodalmi célokba sohasem fért bele Magyarország létezése. A felületes szemlél? persze rögtön mondhatja azt, hogy most nem az oroszok és a teljes nyugat ellen háborúznánk, hanem a teljes nyugattal szövetségben az oroszok ellen. Ez els?re jól hangzik, de talán nem érdektelen áttekinteni ezt a “teljes nyugat” kitételt, mit is jelent ez 2024-ben.

A második világháború el?tt az USA-nak nem voltak még kötelezettségei a Közel-Keleten, viszont nagyon komoly problémát jelentett számukra akkor Japán. Japán azonban még akkor sem jelentett végzetes kihívást a számukra, amikor Európában is háborúzniuk kellett, s?t az ottani frontot tekintették els?dlegesnek. Az angol világbirodalom pedig szinte teljesen elveszett a háború végére, Nagy-Britannia sem az USA-val, sem a németekkel, sem a Szovjetunióval nem volt összemérhet? hatalom többé.

A XXI. század els? negyedének végén az USA-nak sokkal nagyobb globális kihívásokkal kell szembenéznie mint a teljes nyugatnak a második világháborúban vagy bármikor utána. Az USA által megszállt Európa komolyan vehet? és er?s szövetséges volt, gazdaságilag és demográfiailag is, ezeknek az országoknak a társadalmai közép távon is stabilnak t?ntek. De persze Nyugat-Európában sem volt minden rendben. Spanyolországban a társadalmi megosztottságot egy diktatúra fedte el, Franciaországban és Olaszországban pedig nagyon er?s kommunista pártok jelezték, hogy ez a stabilitás csak illúzió. A háború utáni fellendülés elvezetett a jóléti államig, amely azonban olyan nem várt hatásokhoz vezetett, amelyek egy nemzedéken belül elkezdték lebontani a jóléti állam gazdasági alapjait. **A technológiai robbanás még egy darabig elfedte a hanyatlás jeleit, de a kötelességek nélküli társadalmakká váló nyugat-európai országokban megsz?nt a biológiai és a kulturális reprodukció, az emberek egyre kevesebbet voltak hajlandók tenni annak az államnak, nemzetnek, kultúrának a fennmaradásáért, amelynek létét és szolgáltatásait természetesnek vették és tekintették.**

Ma a nyugati államok regnáló vezet?i olyan katonai képességekr?l, olyan elkötelez?désekr?l, olyan t?r?képességekr?l beszélnek, illetve nem beszélnek, csak számolnak velük, amelyekkel az országaik egyszer?en nem rendelkeznek. És olyan államokkal vívandó katonai konfliktusokról beszélnek, amelynek társadalmai még hasonlítanak azokra, amelyek hozzáállása lehet?vé tette a hadviselést.

Ha a jelenlegi Európát az USA nélkül vizsgáljuk, nem sokat várhatunk t?le egy Oroszország elleni háborúban. Elégségesnek t?nik-e a francia és a brit atomüt?er? arra, hogy önmagában elrettentse az oroszokat? Nyilván nem, mindkét ország a teljes megsemmisülést kockáztatná, úgy, hogy az oroszok jó esélyekkel, habár nagy veszteségekkel, de üt?képes hader?vel élnék túl a konfliktust. Tehát a két európai atomhatalom számára még egy vesztes hagyományos háború is több túlélési esélyt kínálna, mint az eszkaláció. **Hacsak azt nem mondják, amit az orosz doktrína mond, miszerint, ha Oroszország nem létezhet, akkor minek létezzen a világ? Ráadásul az oroszok most is magukkal ránthatják a világot, míg a két európai atomhatalmacska nem igazán. Tehát ha egyáltalán van fokozati eltérés a nihilizmus és értelmetlenség változatai között, a franciák és az angolok úgy pusztulnának el, hogy még magukkal sem rántanák a világot, nem úgy, mint az oroszok.**

Tehát nyilvánvaló, hogy a nyugati világ és az oroszok közötti viszony végletes megromlása után az USA stratégiai döntéseit?l függ Európa biztonsága. A németek, atomfegyver és hadsereg híján csak a háborús hisztéria szításában számítanak els? vonalas hatalomnak. De az EU leger?sebb gazdaságaként azért ugyanúgy ember százmilliók életét tudnák megnehezíteni és tönkretenni, mint legszebb napjaikban. **Azonban egy háborúban a hiedelmek legalább annyit számítanak, mint a tények, ha az oroszok a németeket er?snek látják és halálos ellenségüknek is, akkor úgy is fognak viselkedni velük, tehát a jelenlegi Németország ugyanúgy alkalmas egy háború kiprovokálására, mint 1914-ben vagy 1939-ben a kirobbantására képes volt.**

A két korábbi világháború idején azonban nem voltak olyan világhatalmak, amelyek komolyan veszélyeztették volna a f? hadvisel?k befolyási övezeteit. A jelenünkben azonban ez nagyon nem így van. Kína nem olyan méret? kihívást intéz az USA irányába, mint Japán. Hiába áll Japán most az USA oldalán, nem jelent érdemi er?sítést a számára. Kína rövid és közép távon, technológiától és demográfiától függetlenül stabil birodalom, amely bármikor olyan konfliktusba ránthatja az USA-t, ami szinte annak a teljes kapacitását leköti. A teljes amerikai hader? teljes harckészültsége világszinten ugyanis hosszú távon finanszírozhatatlan, különösen ha más helyi háborúkat is üzemben kell tartani. Magyarul az USA-nak valamelyik nagyon drága projektjéb?l ki kell szállnia. **Tajvant nyilván nem engedhetik el, a Csendes-óceán az amerikai beltenger igazából. Izrael elvesztése pedig nagyobb**

gondot jelentene, mint az ukrán vereség.

Sajnos egy racionális gondolat az USA részér?l, úgy vonulni ki Európából, hogy nem tárgyal az oroszokkal, hanem itt hagyja a nyugatabbra helyez?dött frontot a feltüzelt németekre, franciákra angolokra. **Akik mindent meg fognak tenni, hogy ne csak bevonják ebbe a hagyományos háborúba a közép-európai kis nemzeteket, hanem rájuk helyezzék a háború minden gazdasági és katonai terhét.** Ha Varsónál, Prágánál, Budapestnél van is a front, a nyugatiak pont ugyanúgy kimaradhatnak bel?le, mint most Ukrajna esetében. Fegyvert is kapunk t?lük majd, illetve néhány száz, egy-két ezer tüzérségi l?szert évente és még hálásnak is kell lennünk nekik. **Az oroszoknak meg pont ugyanúgy nem lesz érdeke, hogy formálisan is, hadvisel? félként új ellenségeket szerezzenek, mint most Ukrajna esetében.**

A nyugatiak gátlástalansága és gonoszsága határtalan, bármilyen kicsi érdekük is legyen egy ügyben, itt pedig létérdekük, hogy ne ?k harcoljanak, mert még nálunk is sokkal kevésbé harcképesek valójában. Hiába szájalnak most, minket akarnak odaküldeni meghalni, nem a saját egyébként minimális számban bevethet? katonáikat. Aztán majd ha mi is elfogytunk, mint az ukránok, akkor majd tárgyalnak, nem csak az ukránokról, hanem rólunk is. Pont mint a világháborúk után. **A lényeges tárgyalásokra meg sem leszünk hívva. Sajnos a jelenlegi cseh és lengyel kormányok nem emlékeznek a történelmi tapasztalataikra és fel sem merül bennük, hogy mennyit is szokott érni ez a nyugati szövetség, ha jönnek az oroszok vagy éppen a németek.**

Egy NATO-orosz háborúval mi semmit sem nyerhetünk. Akkor sem, ha azt a NATO megnyeri. **A mi további gazdasági kirablásunkból fogják ebben az esetben finanszírozni az értékes ukrán term?földek aknamentesítését, valamint magyar és egyéb közép-európai katonák fogják biztosítani a területet az orosz partizántevékenység ellen.**

A helyzetünket az is rontja, hogy a francia elnöknek is elment az esze, ? is azon mélázik, hogy csapatokat küldene Ukrajnába, ha ott drámaian romlik a helyzet. Eközben a francia illetékesek sietve bejelentették, hogy az országuk egy 20 000 f?s harcoló alakulatot 3 év múlva tud kiállítani. Olyan apróságokról nem esett szó, hogy ezt a kontingenst a francia hadiipar el tudja-e látni egy intenzív háború esetén vagy tudja-e pótolni a technikai veszteségeit. Az emberveszteségekr?l és azok pótlásáról a politikusok háború el?tt meg nem is szoktak beszélni. **Ahogy arról sem, hogy mire mennének az ukránok 20 000 katonával akár holnap, de különösen 2027-ben. Az angoloknak is nagy a szája, de pont annyira tudnak ma hozzájárulni Ukrajna megtámogatásához csapatokkal, mint Lengyelország megvédéséhez 1939-ben.**

Az oroszok, a hátukban a kínaiakkal, a sértetlen hátországukkal ebben a háborúban egyre er?sebbek lesznek. Az orosz nép tehervisel? képessége sokkal nagyobb, mint az európai embereké. Különösen azért is, mert már csak alig néhány nemzet van Európában, sok helyen még az ?slakosság is érdektelen a saját országa sorsa iránt. Az életszínvonaluk a fontos a számukra, de harcolni azért sem fognak, nemhogy a szabadságukért.

Nekünk közép-európaiaknak csak egyetlen reményünk lehet, az, hogy kimaradunk ezeknek az ?rülteknek az ámokfutásából.Fort Bregancon, 2019. augusztus 19.

Vezet? lép: Emmanuel Macron francia államf? (j) fogadja Vlagyimir Putyin orosz elnököt a dél-franciaországi elnöki rezidencián, Fort Breganconban 2019. augusztus 19-én. MTI/EPA/AFP/Gerard Julien

www.pestisracok.hu

Ajánló